

ботникъ не е богатъ чловѣкъ, зашто-то едва има съ что да ся прѣхрани. Нѣ при всечко това виждте, че за него работять толкова си душъ: и камънаръ, и зидаръ, и ковачъ и столаръ и стѣкларъ и шивецъ и обушаръ и пр, а пакъ за всякого отъ тѣхъ работять по толкова си други хора, за да имъ приготвятъ вещество, съ кое-то да съградятъ за оня работникъ, кѣщѣ, да му љ нарядятъ и да го облѣкѣтъ! Единъ момѣкъ, калфа, обыча да ся слюдява, да ся гызди, да ся обличя чистичко, да носи напяты обуца. Терзія и папучія трѣбува да работять за него, а пакъ тѣмъ трѣбува да работять други, така на пр. папучія-тѣ трѣбува да земе отъ щавачя (табака) изработенѣ кожѣ, а щавачь-тѣ да љ земе отъ касабина, а пакъ той отъ браничяра (джелепина), кой-то отъ своѣ странѣ трѣбува да сбере браницѣ-тѣ отъ е ляны. А риза-та, съ коѣ-то ся облачя калфа-та, прѣзъ колко рѣцѣ е минѣла доклѣ да стане? А пакъ за хранѣ-тѣ му колко душъ работять? Тука ные не турямы на смѣткѣ толкова си стотины хора, кои-то прѣнасятъ хранѣ-тѣ отъ едно мѣсто на друго, нито оныя, кои-то сѣ ся мѣчили и трудили доклѣ да измыслять, размножять и подобрять нѣчта-та така какво-то да може и сиромыхъ чловѣкъ да добрува съ това, за кое-то мнозина царіе и краіе не знаяли въ другочно врѣмя, кога-то не были еще измыслены много леснины и пригоды, кои-то сега има, и на кои-то и днесъ еще не знаѣтъ сладость-тѣ толкова си имотны хора по страны, изостанѣлы назадъ въ труда и въ образованость-тѣ.

А пакъ колко душъ ся грыжять за здравинѣ-тѣ и сигурность-тѣ на тоя младъ момѣкъ? Той е наистинѣ сиромыхъ, нѣ отъ него има и по-сиромыхы